

UDC 519.863

S.D. Titov, L.S. Chernova

**A PROBLEM
OF IMMERSING THE MAXIMUM RADIUS CIRCLE IN THE POLYHEDRON**

The article considers the solution of the problem to determine the maximum radius of the circle placed (immersed) in the polyhedral region bounded by straight lines. This problem can be of practical use for the initial optimal pattern cutting and subsequent manufacture of expensive parts or in serial production. In theoretical terms this problem is solved in a complex with the optimization problem of the minimum coverage.

Keywords. Circle, maximum radius, polyhedron, linear optimization, objective function, set of constraints, simplex-method.

У статті розглянуто розв'язок задачі обчислення максимального радіусу кола, зануреного у полідральну область (обмежену прямими лініями). Це завдання може мати практичне використання для початкового оптимального розкрою і подальшого виготовлення дорогих деталей або в серійному виробництві. У теоретичному плані, таке завдання пов'язується з оптимізаційною проблемою про мінімальне покриття.

Ключові слова. Коло, максимальний радіус, поліедр, лінійна оптимізація, цільова функція, система обмежень, симплекс-метод.

В статье рассмотрено решение задачи вычисления максимального радиуса окружности, погруженного в полиэдральную область (ограниченную прямыми линиями). Эта задача может иметь практическое использование для первоначального оптимального раскроя и последующего изготовления дорогостоящих деталей или в серийном производстве. В теоретическом плане, такая задача связана с оптимизационной проблемой минимального покрытия.

Ключевые слова: Окружность, максимальный радиус, полиэдр, линейная оптимизация, целевая функция, система ограничений, симплекс-метод.

Analysis of recent researches and publications. The modern mathematical apparatus of the optimization theory in combination with the use of computer technology allows to solve nonlinear problems, but always there is appropriateness of linearization of complex nonlinear problems. Such simplification allows to use accurate classical methods of optimization solution as opposed to approximate one for nonlinear optimization [1; 2; 3; 4].

The region is set by the system

$$\Omega_I : \begin{cases} -4x_1 + 3x_2 \leq 12, \\ 5x_1 + 12x_2 \leq 60, \\ 4x_1 - 3x_2 \leq 24, \\ 3x_1 + 4x_2 \leq 24, \\ x_1 \geq 0, \quad x_2 \geq 0. \end{cases}$$

It is necessary to find the center and radius coordinates of the circle that is the largest in area and located in the Ω_I region.

According to the proposed method let us to form the linear optimization problem that is the standard problem of linear optimization. The objective function and the set of constraints are given by

$$W_I = x_3 \rightarrow \max$$

$$\Omega_I : \begin{cases} -4x_1 + 3x_2 + 5x_3 \leq 12, \\ 5x_1 + 12x_2 + 13x_3 \leq 60, \\ 4x_1 - 3x_2 + 5x_3 \leq 24, \\ 3x_1 + 4x_2 + 5x_3 \leq 24, \\ -x_1 + x_3 \leq 0, \\ -x_2 + x_3 \leq 0, \\ x_1 \geq 0, \quad x_2 \geq 0. \end{cases}$$

In order to solve the problem by the simplex-method it needs to proceed to the canonical form of the problem [1; 2]

$$W_I = x_3 \rightarrow \max$$

$$\Omega_I : \begin{cases} -4x_1 + 3x_2 + 5x_3 + x_4 = 12, \\ 5x_1 + 12x_2 + 13x_3 + x_5 = 60, \\ 4x_1 - 3x_2 + 5x_3 + x_6 = 24, \\ 3x_1 + 4x_2 + 5x_3 + x_7 = 24, \\ -x_1 + x_3 + x_8 = 0, \\ -x_2 + x_3 + x_9 = 0, \\ x_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, 9. \end{cases}$$

Therefore we have an admissible pivot of beginning of the simplex-method $X_0 = [0, 0, 0, |12, 60, 24, 24, 0, 0] \in \Omega_I$. The calculation is performed by the usual simplex-method (Table 1).

Table 1

Basis	C	B	a_1	a_2	a_3	a_4	a_5	a_6	a_7	a_8	a_9
			0	0	1	0	0	0	0	0	0
a_4	0	1	-4	3	5	1	0	0	0	0	0
a_5	0	60	5	12	13	0	1	0	0	0	0
a_6	0	2	4	-3	5	0	0	1	0	0	0
a_7	0	24	3	4	5	0	0	0	1	0	0
a_8	0	0	-1	0	1	0	0	0	0	1	0
a_9	0	0	0	-1	1	0	0	0	0	0	1
Δ_j	$W_I(X_0) = 0$		0	0	-1	0	0	0	0	0	0
a_4	0	12	1	3	0	1	0	0	0	-5	0
a_5	0	60	18	12	0	0	1	0	0	-13	0
a_6	0	24	9	-3	0	0	0	1	0	-5	0
a_7	0	2	8	4	0	0	0	0	1	-5	0
a_3	1	0	-1	0	1	0	0	0	0	1	0
a_9	0	0	1	-1	0	0	0	0	0	-1	1
Δ_j	$W_I(X_1) = 0$		-1	0	0	0	0	0	0	1	0
a_4	0	12	0	4	0	1	0	0	0	-4	-1
a_5	0	6	0	3	0	0	1	0	0	5	-18
a_6	0	24	0	6	0	0	0	1	0	4	-9
a_7	0	24	0	12	0	0	0	0	1	3	-8
a_3	1	0	0	-1	1	0	0	0	0	0	1
a_1	0	0	1	-1	0	0	0	0	0	-1	1
Δ_j	$W_I(X_2) = 0$		0	-1	0	0	0	0	0	0	1
a_4	0	4	0	0	0	1	- 2/15	0	0	- 14/3	7/5
a_2	0	2	0	1	0	0	1/30	0	0	1/6	- 3/5
a_6	0	1	0	0	0	0	- 1/5	1	0	3	- 27/5
a_7	0	0	0	0	0	0	- 2/5	0	1	1	- 4/5
a_3	1	2	0	0	1	0	1/30	0	0	1/6	2/5
a_1	0	2	1	0	0	0	1/30	0	0	- 5/6	2/5
Δ_j	$W_I(X_3) = 2$		0	0	0	0	1/30	0	0	1/6	2/5

REFERENCES

1. Ashmanov S.A. *Lineynoye programmirovaniye [Linear programming]*. – M.: Nauka, 1981.
2. Ashmanov S.A. *Vvedeniye v matematicheskuyu ekonomiku [Introduction to mathematical economics]*. – M.: Nauka, 1984.
3. Bugir M.K. *Matematika dlya ekonomistov. Lineynaya algebra, lineyniye modeli [Mathematics for economists. Linear algebra, linear models]*. – K.: Akademiya Publ., 1998.
4. Karmanov V.G. *Matematicheskoye programmirovaniye [Mathematical programming]*. – M.: Nauka, 1975.

Стаття надійшла до редакції

Рецензент – доктор технічних наук, професор, директор інституту комп'ютерних та інженерно-технічних наук Національного університету кораблебудування (м. Миколаїв) **К.В. Кошкін**